

לְדוֹד, בְּהַאי סְדוּרָא דְמִזְוּנָא. דְּלִבְתַּר דְּדִינָא
שְׂרָיָא וְתַלְי עַל עֲלָמָא, לָאוּ שְׁעֵתָא אִיהוּ. אַתָּא
רַבִּי פִנְחָס וּנְשָׁקִיָּה.

מאירות, יאמר תהלה לדוד
בסדור זה של המזון. שלאחר
שהדין שרוי ותלוי על העולם, זו
אינה השעה. בא רבי פנחס
ונשקו.

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

אַלָּא פְּגִיעָה אִיהי פִּיּוּסָא, דְּכַד יִיתִי חֲתָן לְגַבֵּי כְּלָה, לִית
אַרְח לְחֲתָן לְיִיחָדָא בְּכָלָה, אֲלָא בְּפִיּוּסָא. וְלִבְתַּר
יַעֲבֹד עֲמָה לִינְה. וְהֵינּוּ (ר"א וְלוֹן שָׁם) פִּי כָּא הַשְּׁמֵשׁ.

אַרְא פְּגִיעָה הִיא פִּיּוּס. שְׂכַשְׁיבָא
הַחֲתָן לְכָלָה, אִין דְּרַף לְחֲתָן
לְהִתְיַחַד עִם הַכְּלָה אֲלָא בְּפִיּוּס,
וְאַחַר כֶּף יַעֲשֶׂה עֲמָה לִינְה. וְהֵינּוּ
כִּי כָּא הַשְּׁמֵשׁ.

אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, אִי הָכִי מְאִי נִיהוּ כִּי כָּא הַשְּׁמֵשׁ
דְּהָא אַרְח דְּרָשָׁא אוּקְמוּהָ, לְשׁוֹן כְּבִיָּה, וְהֵינּוּ פִּי
כָּא הַשְּׁמֵשׁ. אֲלָא מְהִכָּא אוּלִּיפְנָא, מָאן דְּמִיַּיחָד בְּאַתְתִּיהָ,
צְרִיף בְּלִילְיָא לְמַכְבֵּי שְׂרָגָא, וּבִימְמָא לָאוּ אַרְח דְּרַבְּנָן
לְשִׁמְשׁ מִטְּתָן, אֲלָא בְּלִילָה, אַרְח צִנְעָא. וּבְגִין דָּא, מְתִי
אַתְעָבִיד לִינְה. פִּי כָּא הַשְּׁמֵשׁ, דְּאַתְפְּנִי שְׁמֵשׁא מְעֲלָמָא.

אָמַר רוּעָה הַנְּאָמָן, אִם כֶּף, מְהוּ
פִּי כָּא הַשְּׁמֵשׁ, שְׁהֵרִי דְרַף דְרַשׁ
פְּרִשׁוּהָ לְשׁוֹן כְּבוֹי, וְהֵינּוּ פִּי כָּא
הַשְּׁמֵשׁ? אֲלָא מְכָאן לְמַדְנּוּ, מִי
שְׁמַתְיַחַד עִם אִשְׁתּוּ צְרִיף בְּלִילָה
לְכַבּוֹת אֶת הַנֵּר, וּבִיּוֹם אִין דְּרַף
רְבוּתֵינּוּ לְשִׁמְשׁ מִטְּתָם, רַק
בְּלִילָה, דְרַף צִנְעָה. וְלִכְּן מְתִי
נַעֲשֶׂה לִינְה? פִּי כָּא הַשְּׁמֵשׁ,
שְׁהַתְפְּנָה הַשְּׁמֵשׁ מִהָעוֹלָם.

וּבְגִין דָּא, אוּף הָכִי דְצְרִיף לְאַתְפְּסִיָּא מִן שְׁמֵשׁא, וְהָכִי
צְרִיף לְאַתְפְּסִיָּא מְאֲלִין מְלֶאכִין, דְּאִינוּן מִיַּצֵּר
הַטּוֹב מִימִינָא, בְּכַמָּה מִשְׁרִיזִין. וּמִיַּצֵּר הָרַע, דְּאֲזִיל
לְשִׁמְמָלָא בְּכַמָּה מִשְׁרִיזִין. וּבְגִין דָּא, בְּתַר דְּאַתָּא צְפְרָא,
אָמַר כְּפֶאֶשֶׁר רָאָם. וּמִסְטְרָא דְיַעֲקֹב דְּהוּה אִישׁ תָּם, לָא
הוּה עֲמִיה אֲלָא חֲיִילִין דְּמִלְכָּא וּמִטְרוּנִיתָא. וּבְגִין דָּא
וּיְקָרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא מְחֻנָּים. אִינוּן מְלֶאכִין דִּימְמָא
כְּתִיב. כְּפֶאֶשֶׁר רָאָם מְחֻנָּה אֱלֹהִים זֶה. וְכַד אַתּוּ מְלֶאכִים
דְּלִילְיָא, דְּאַתְפְּנָשׁוּ בְּהַרְדִּיהָ, לְנִטְרָא לִיה אָמַר וּיְקָרָא שֵׁם
הַמְּקוֹם הַהוּא מְחֻנָּים.

וְלִכְּן גַּם כֶּן צְרִיף לְהַתְּכַסּוֹת
מִהַשְּׁמֵשׁ, וְכֶף צְרִיף לְהַתְּכַסּוֹת
מֵאֵלוּ הַמְּלֶאכִים, שְׁהֵם מִיַּצֵּר
הַטּוֹב מִימִין בְּכַמָּה מְחֻנּוֹת,
וּמִיַּצֵּר הָרַע שְׁהוּלֵף לְשִׁמְמָל
בְּכַמָּה מְחֻנּוֹת. וְלִכְּן אַחַר שְׁבָא
הַבְּקָר אָמַר כְּפֶאֶשֶׁר רָאָם. וּמִצַּד
יַעֲקֹב שְׁהִיה אִישׁ תָּם, לָא הִיה
עֲמוּ, רַק חִילוֹת הַמְּלֵךְ וְהַמְּלֶכָה,
וְלִכְּן וּיְקָרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא
מְחֻנָּים. אוּתָם מְלֶאכִי הַיּוֹם כְּתוּב,
כְּפֶאֶשֶׁר רָאָם מְחֻנָּה אֱלֹהִים זֶה.
וּכְשִׁבְאוּ מְלֶאכִי הַלִּילָה,
שְׁהַתְּכַסּוּ אַתּוּ לְשִׁמְר אוּתוּ, אָמַר
וּיְקָרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא מְחֻנָּים.
מִשׁוּם שְׁהַתְּפִלָּה הִיא כְּלָה, זְהוּ
שְׁפָתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) אֲתִי מְלֶכְבָּן
כְּלָה אֲתִי וְגו'. נְקָרָא כְּפֶאֶן "אַתִּי",
וּבְתוֹרָה שְׁכַתְּבָא נְאָמַר עֲלֶיהָ,
(שִׁמּוֹת ל) הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי. וּמִשׁוּם

בְּגִין דְּצְלוֹתָא אִיהי כְּלָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד)
אֲתִי מְלֶכְבָּן כְּלָה אֲתִי וְגו'. אַתְקֵרִי הָכָא אֲתִי.
וּבְאוּרִייתָא דְּכַתְּבָא אֲתָמַר עֲלָה, (שִׁמּוֹת ל) הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי.
וּבְגִין דְּאִיהי אַתְקֵרִיָּא מְקוֹם בְּעֲלָמָא דִּין, אַתְמַר בְּהָ
וּיַפְגַּע בְּמְקוֹם וּיְלֵן שֵׁם.

וּבְגִין דָּא אִיהי אַמְרָת, (יְרֵמִיָּה ט) מִי יִתְּנִי כַּמְדָּבָר מְלוֹן
שֶׁהִיא נְקָרָה מְקוֹם בְּעוֹלָם הַזֶּה, נְאָמַר בְּהָ וּיַפְגַּע בְּמְקוֹם וּיְלֵן שֵׁם.
וְלִכְּן הִיא אַמְרָה, (יְרֵמִיָּה ט) מִי יִתְּנִי כַּמְדָּבָר מְלוֹן אוּרְחִים. שְׁהִיתָה רְשׁוּת בְּפִנֵּי עֲצָמָה, וְלָא עִם

אותם שקובעים אותה חובה
עמם, בלי החתן שלה. ובכל שעה
שאדם מתפלל, הקדוש ברוך הוא
מקדים ושומר אותו. וסוד הדבר
- (בראשית כד) והאיש משתאה לה.
ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא,
זהו שפתוב (שמות טו) ה' איש
מלחמה. (בראשית כד) ויהי הוא טרם
כלה לדבר והנה רבקה יצאת,

כמו (זכריה ט) ויצא כפרק חצו.
ואם תאמרו שהרי פרושה
רבתינו, לעשרה מקדימה
השכינה ובאה, לאחד עד
שיושב. לעשרה שהיא י' קדמה
ה'. לאחד שהוא ו', עד שיושב
לא באה אליו ה' שנית. וסוד
הדבר - שבמקום שאין שם י"ה,
לא באה שם ה'. ומי שרוצה ליחד
אותיות, צריך בתחנה
ובתחנונים. ולכן (דברים ג) ואתחנן
אל ה', באדנ"י לשכינה
בתחנונים, ולקדוש ברוך הוא
ברחמים. עד כאן.

את הפכש האחד תעשה בכרך
ואת הפכש השני תעשה בין
הערבים. שהוא סוד של סתרי
הרחמן, שבארו עליהם רבתינו,
גבי סתרי הרחמן למה לך? אלא
דברים שיהיו תחת סתרי העולם,
יהיו מכסים תחת לבושך. מה
לבוש מכסה על הגוף, גם כן
צריך לכסות סודות התורה. כל
שכן סודות הקרבנות, שהם כמו
קרבת אשה לבעלה.

ומה קרבתם צריכה במכסה, גם
כן צריך קרבן לכסות אותם מבני
עריות ושעים חצופים, שעין
להם לא בשת פנים ולא ענוה.
וכמה מיני ממזרים הם: בני
עריות, בני נדה, שגד ה' ממנה
ונמצאת במקומה, שפחה בת אל
גכר זונה. וזהו סוד (משלי ל) תחת

שלוש רגזה ארץ וגו', תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישבע לחם ושפחה כי תירש גברתה. שגדה
ה' ממקומה, יצר הטוב, ונכנסה במקומה שפחה, יצר הרע.

אורחים. דהות רשו בפני עצמה, ולא עם אינון דקבעין
לה חובה עמהון, בלא חתן דילה. ובכל שעתא דבר נש
מצלי, קדשא בריך הוא אקדים ונטר ליה. ורזא דמלה,
(בראשית כד) והאיש משתאה לה. ולית איש, אלא קדשא
ברוך הוא. קדא הוא דכתיב, (שמות טו) יי איש מלחמה.
(בראשית כד) ויהי הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יוצאת,
פגון (זכריה ט) ויצא כפרק חצו.

ואי תימרון, דהא אוקמוה רבנן, לעשרה קדמא שכינתא
ואתנא, לאחד עד דיתבי. לעשרה דהיא י' קדמה
ה'. לאחד דאיהו ו', עד דיתבי, לא אתנא לגביה ה'
תניינא. ורזא דמלה, דבאתר דלית תמן י"ה, לא אתנא
תמן ה'. ומאן דבעי ליחדא אתוון, צריך בתחנה
ובתחנוני. ובגין דא, (דברים ג) ואתחנן אל יי, באדנ"י
לשכינתא בתחנונים. ולקודשא בריך הוא ברחמי, עד
הכא.

את הפכש האחד תעשה בכרך ואת הפכש השני תעשה
בין הערבים. דאיהו רזא דכבשי דרחמנא, דאוקמוה
עליהו רבנן, גבי כבשי דרחמנא למה לך. אלא מלין
דיהון תחות פכשוני דעלמא, דהון מכוסין תחות לבושך.
מה לבוש איהו מכסה על גופא, אוף הכי צריך לכסאה
רזין דאורייתא. כל שפן רזין דקרבניו, דאינון פגוונא
דקריבו דאתתא לגבי בעלה.

ומה קריבו דתרווייהו צריך באתפסא. אוף הכי צריך
קרבן לכסאה לון, מבני עריין רשיעייא חצופין,
דלית לון בשת פנים ולא ענוה. וכמה מיני ממזרין אינון,
בני עריות, בני נדה, דנד ה' מנה, ואשתכח באתרה.
שפחה בת אל גכר זונה. והאי איהו רזא, (משלי ל) תחת
שלוש רגזה ארץ וגו', תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישבע
לחם ושפחה כי תירש גבירתה. דנד ה' מאתראה, דאיהי
מטרוניתא, יצר הטוב. ועאלא באתרהא שפחה יצר הרע.

שלוש רגזה ארץ וגו', תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישבע לחם ושפחה כי תירש גברתה. שגדה
ה' ממקומה, יצר הטוב, ונכנסה במקומה שפחה, יצר הרע.